

Jeg må sige, at den måde, Socialdemokratiet optræder på her – vi må også se, hvordan de andre regeringspartier gør det – er farlig for folkestyret, for ingen kan se, hvor skillelinjerne går i dansk politik; det hele er mudret til. Men tak til Venstre for, at man ikke fuldstændig deltager i denne tilmudring af forskellene!

Så sagde hr. Thor Pedersen, at pengene fortsat fosser ud af statskassen. Det er jo et reelt problem, hr. Thor Pedersen dér tager fat i, men hvad vil man så gøre ved det? Vil man spare endnu mere på nogle enkelte konti? Der er jo langt op til de 40 mia. kr., som er det egentlige problem.

Jeg kunne da godt tænke mig at vide, hvad man synes om, at et af de steder, hvor pengene fosser hurtigst ud, er i forbindelse med fradragsretten for indbetaling på pensionsordninger, hvor især de rige har en skattebegunstigelse, der siger sparto til, hvad man ellers ser i skattelovgivning.

I alt fosser der 47 mia. kr. ud i forbindelse med fradrag for pensionsordninger, og fordi man har undtaget dele af reelrentebeskatningen. Hvad mener man om den udfosning?

(Kort bemærkning).

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Hvor er det kedeligt, at hr. Thor Pedersen forgifter miljødebatten på den måde, som tilfældet er. Partiet Venstre må være det første til at vide, at markedskræfterne er en uovertruffen reguleringsmekanisme, når det handler om miljø. Grønne afgifter er en nødvendighed, hvis vi skal redde miljøet, og grønne afgifter er et must for Det Radikale Venstre og for den regering, vi har del i.

Dette her handler ikke om religiøsitet; det handler om ansvarlighed.

(Kort bemærkning).

Thor Pedersen (V):

Hr. Bjørn Elmquist havde nogle bemærkninger om den positive budgetreguleringskonto, der er sat ind på forsvarets område, og mente, at jeg allerede nu kunne forudse et forlig, og at penge dermed var brugt. Jeg vil dog medgive hr. Bjørn Elmquist, at jeg ikke kan sige, om der bliver et forlig, for det er klart, at det helt er op til Det Radikale Venstre at forhindre, at man overhovedet får et forlig om forsvaret med regeringens deltagelse.

Men jeg har ikke så nedrige tanker, at jeg tror på, at det kan være et mål for Det Radikale Ven-

stre at forhindre, at det store flertal i Folketinget kan få lov til at indgå en aftale om dansk forsvar og dermed også om dansk sikkerhedspolitik. Det er ikke sådan, at det alene skal baseres på, hvad Det Radikale Venstre mener. Dér burde man vel være lidt lydhør over for, hvad det store flertal i Folketinget og i befolkningen egentlig ønsker.

Det, jeg sagde, var, at i det omfang der kommer et forlig – hvilket vi arbejder for, og hvilket vi håber for Danmarks skyld – så er pengene til rådighed, for det er jo teknikken bag en budgetreguleringskonto, at man kan forhandle om de penge, og at man kan bruge pengene, hvis man har et forlig om dem. Man skal ikke ud at lede efter dem.

Men det er klart, at har man ikke noget forlig, kan man ikke bruge pengene, men det er uanset, hvad der står på kontoen. Så det er ikke noget, jeg gør med vilje; jeg har tillid til, at det kan lykkes de andre partier i regeringen at sætte Det Radikale Venstre på plads, så man ikke her skal have et brud med en mangeårig tradition i Danmark om ansvarlighed over for dansk forsvar og sikkerhed.

Hr. Jan Køpke Christensen var inde på spørgsmålet om orlovsordningerne: hvad vi havde sagt, og hvad vi ikke havde sagt. Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at Venstre ikke generelt har talt imod orlovsbegrebet. Vi har i 1992 selv været med til at indføre det, vi kaldte ansvarlige orlovsordninger, og det er jo det, vi ønsker at komme tilbage til, for det helt afgørende er, at det er frivilligt, altså at man skal aftale det på sin arbejdsplads, med accept fra arbejdsgiveren, og at der altid skal genbesættes.

Det har vi ikke kunnet komme igennem med, men vi er kommet igennem med, at det beløb, man kan få ved at gå på orlov, reduceres, og det er altså bedre end ikke at komme igennem med noget. Og vi er samtidig frit stillede forud for overenskomstforhandlingerne i 1997, og det er et skridt i den rigtige retning. De ord brugte hr. Jan Køpke Christensen også om forsøget på sygehusområdet, om hvilket jeg gerne vil sige: Det væsentlige for os er – hvilket jeg også sagde – for det første, at patienten får ret til at vælge behandlingsstedet, for det andet, at det er det sygehus, der modtager og behandler patienten, som får pengene.

Man vil altså ikke opleve, at det frie sygehusvalg saboteres ved, at det enkelte sygehus udsultes, eller ved, at der ikke gives ekstrabevillinger ved patienttilgang. Man kommer altså ikke